

Nefes

– HasanYAYLACI · 21 Ocak 2011

NEFES

Bir nefes ver;
Zikr eden, şükr eden,
Amel-i salih gönüllerden,
Elil ve zelil beyinlere.
Bir nefes ki:
Mevlana gibi, Yunus gibi,
Şifa olsun yeryüzüne...

Bir nefes çek içine,
Kaburgalar şişsin göğsünde.
Kan içinde can ki;
Afiyettir bedene
Dermandır her derde...

Tut nefesini ölümüne...
Mahşerde şahidin olsun.
Tüm zerreleriyle birlikte,
Huzurla çıkıyorsan eğer,
Son seferine.

Ver nefesini;
Kaburgalar yapışsın birbirine.
Kurtulsun beden:
Arılığını kaybetmiş;
Ruhu anarşist, bedeni fahişe,
Kirlenmiş, kirletilmiş teneffüslerden...

Bir nefes al.
Sıfır rakımlı,
Hiç kullanılmamış,
Birinci elden.
Ve aldığın her nefes için,
Kat be kat nemasıyla,

Ŗükranlarını sun ki;
Tekrar istemeye yüzün olsun,
Gerçek sahibinden...

Nefesini bol keseden harcama!
Ağızından boşalan harflerden,
Hepsinin hesabını sor bir bir.
İçi boş harfleri başıboş bırakma!
Herbiri can tüketir,
Herbiri ömrü yer haybeden.
Sonra boşuna sızlanma!
Geri gelmez geçip giden.
Birde bakmışsın ki;
Sen olmuşsun kaybeden...

Hasan Yaylacı/hebiboglu-17/12/2010